

## Arrest

nr. 263 090 van 28 oktober 2021  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS  
Eugène Plaskysquare 92-94/2  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*U verklaart over de Angolese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Muwoyo etnie. U bent geboren op X 1973 in X. In de periode 1976-1991 verblijft u in Congo met uw moeder. Uw vader is op dat moment soldaat voor het Front voor de Bevrijding van de Enclave Cabinda (verder FLEC). In 1991 keert u terug naar Cabinda. U bent ongehuwd en heeft 6 kinderen. In 2005 start u een eigen elektronicazaak.*

*In 2009 wordt u lid van het FLEC. U spreekt mensen aan over de bezigheden van het FLEC. De heer Mav. is uw contactpersoon binnen het FLEC. U steunt ook andere afscheidingsbewegingen wanneer zij uw hulp vragen.*

Op 8 januari 2010 pleegt het FLEC een aanslag op het Togolese nationale voetbalteam wanneer het team door de regio Cabinda reist. Onmiddellijk na de aanslag wordt u aan een checkpoint tegengehouden om na te gaan of u iets met deze aanslag te maken heeft. De soldaten kunnen niets vinden en laten u gaan.

Midden 2011, zo'n 5 maanden na het overlijden van uw vader, wordt uw woning doorzocht door de veiligheidsdiensten. U spreekt hierover met de heer Mav.. Hij raadt u aan om alle documenten die u bezit, weg te doen.

In oktober 2014 komt u op een 2 weken durende zakenreis naar Europa. U keert terug naar Angola.

Op 14 maart 2015 neemt u deel aan een betoging in de stad Cabinda. Deze betoging wordt door de afscheidsbeweging M. georganiseerd. U wordt tijdens deze betoging opgepakt door de politie. U wordt gefolterd en nog diezelfde avond wordt u omwille van uw verwondingen naar het ziekenhuis gebracht. U verblijft één nacht in het ziekenhuis en keert daarna naar huis terug. U wordt opgeroepen om na uw vrijlating naar de autoriteiten te gaan en uw paspoort af te geven. U krijgt uw paspoort na 2 maanden terug met behulp van uw advocaat.

Op 21 oktober 2017 gaat u naar een voetbalwedstrijd kijken in een etablissement. Tijdens de wedstrijd wordt u in de zaak aangesproken door twee agenten. U wilt niet met hen meegaan, maar zij dwingen u. Een groepje personen komt naar buiten om te zien wat er gaande is. Een van hen begint te roepen dat ze u willen oppakken. Deze man, T. C. geheten, wordt neergeschoten en overlijdt. De agenten worden hierna bekogeld met stenen en in de verwarring weet u te ontkomen. U verneemt enige tijd later dat ze uw zaak hebben leeggehaald. De familie van het slachtoffer komt naar uw familie en eist dat u zichzelf aangeeft als oorzaak van de dood van T. C.. U besluit naar uw vriend I. in Soyo, provincie Zaire, te gaan.

U verblijft 2 weken te Soyo bij de vriendin van I.. Hierna verblijft u een maand bij I. in de wijk Casscel te Luanda. I. brengt u op 26 januari 2018 naar de luchthaven van Luanda, vanwaar u naar Portugal reist. U reist verder via Spanje, Frankrijk, Italië en Frankrijk naar België, waar u op 15 mei 2018 een verzoek tot internationale bescherming indient.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: rijbewijs, lidkaart van uw kerk, documenten die betrekking hebben op uw handelszaak, een medisch attest (dd. 17/11/2020), voorschrift kinesitherapie (dd. 07/01/2020), geboorteakte, kopie paspoort.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

**Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u het statuut van vluchteling niet kan toekennen.**

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u **in het jaar 2014 reeds met een visum naar Europa reisde** (notities persoonlijk onderhoud dd. 13/10/2020 (verder notities CGVS 1), p. 7). Gevraagd naar de reden dat u terugkeerde naar Angola, verklaart u dat u omwille van uw handelszaak naar Europa reisde en dat het gepland was om terug te keren. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaart u echter dat u **vanaf 2009 lid was van het FLEC (Front voor de Bevrijding van de Enclave van Cabinda) en dat u altijd vervolgd geweest bent en dat de problemen altijd al bestaan hebben** en geleid hebben tot de dood van een aantal collega's (Vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, herhaalt u in 2014 naar Europa gekomen te zijn voor uw werk (notities persoonlijk onderhoud dd. 17/03/2021 (verder notities CGVS 3), p. 23). **Het tast echter de ernst van uw vrees voor vervolging aan dat u terugkeerde naar uw land van herkomst indien u reeds voor uw eerste reis naar Europa altijd vervolgd werd.**

Voor de DVZ verklaart u Angola verlaten te hebben op 26 januari 2018 (Verklaring DVZ, p. 12), waarna u **6 dagen in Portugal en van 4 februari tot 15 mei in Frankrijk verbleef, voor u naar België kwam.** Door de DVZ meerdere malen gevraagd naar de reden dat u in Frankrijk geen verzoek tot internationale bescherming indiende, verklaart u dat België uw keuze was omdat u denkt dat België u veiligheid kan geven (Verklaring DVZ, p. 11-12). Voor het CGVS verklaart u echter **2 dagen in Portugal verbleven te hebben (notities CGVS 1, p. 11), waarna u enkele dagen in Frankrijk verbleef, daarna verbleef u een maand in Italië voor u terugkeerde naar Frankrijk om na 2 weken naar België te komen.** Geconfronteerd met uw verklaringen dienaangaande, herhaalt u een maand in Italië geweest te zijn. Gevraagd naar de reden dat u meerdere maanden wachtte om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen – u indiende immers op 15 mei 2018 een verzoek in bij de DVZ – verklaart u dat u aan het wachten was om te zien hoe de situatie in Angola was en te denken dat alles gewoon beter zou worden. **Verder blijkt uit uw verklaringen dat u pas een verzoek tot internationale bescherming indiende toen uw visum van 6 maanden op het punt stond te vervallen.** U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande uw verblijf in Europa voor u een verzoek tot internationale bescherming indiende. Bovendien vormt het feit dat u zolang gewacht heeft om u op internationale bescherming te beroepen op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

**U verklaart voor het CGVS dat u het FLEC sinds 2009 steunt (notities CGVS 1, p. 16-21) en dat de autoriteiten dit wisten. U haalt verschillende problemen aan met de Angolese autoriteiten. Zo werd u in 2011 tegengehouden aan een checkpoint nadat het Togolese nationale voetbalteam in Cabinda werd aangevallen, werd u naar aanleiding van een deelname aan een betoging op 14 maart 2015 opgepakt en gemarteld, wilden agenten in burger u op 21 oktober 2017 arresteren en deden de autoriteiten zo'n 5 maanden na het overlijden van uw vader een huiszoeking.**

**Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat u altijd vervolgd geweest bent omwille van uw lidmaatschap bij – dan wel steun aan (notities CGVS 1, p. 18) – het FLEC (Vragenlijst CGVS, vraag 3.3), wordt de doorleefdheid van uw verklaringen dienaangaande grondig aangetast door uw contacten met de Angolese autoriteiten.** Zo verkreeg u in 2013 zonder enige problemen een paspoort (notities CGVS 1, p. 8-9) en had u op de **luchthavens te Cabinda en Luanda in 2017** geen problemen toen u een visum voor de Schengenzone ging aanvragen op de Portugese ambassade te Luanda. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten aangaande uw handelszaak dat u op **2 juni 2017 een aanpassing liet doorvoeren in de handelsregisters te Cabinda en publiceerde de Angolese overheidskrant Diario Da Republica deze aanpassingen op 20 november 2017** (beschikbaar in de groene map). Deze documenten tasten de geloofwaardigheid aangaande uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen op 21 oktober 2017 grondig aan, te meer daar u de Angolese autoriteiten u op deze dag, een maand voor de bewuste publicatie in de Diario Da Republica, trachtten te arresteren (notities CGVS 1, p. 16-17), om welke reden u uiteindelijk besloot Angola te verlaten. Daarenboven blijkt uit beschikbare informatie dat u op **25 mei 2020 via de Angolese ambassade te Brussel een attest** bekam (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u dit attest nodig had om een wettelijke samenwoning aan te kunnen gaan met uw huidige partner (notities persoonlijk onderhoud dd. 05/01/2021 (verder notities CGVS 2), p. 5-7). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u **geen problemen had om het bewuste attest te bekomen via de consulaire diensten in België.** U verklaart eveneens dat u **in 2018 een neef vroeg contact op te nemen met de gemeentelijke registers te Cabinda om een document te bekomen waaruit blijkt dat u niet gehuwd bent.** Gevraagd wat uw neef vertelde over de aanvraag en het verkrijgen van dat document, **lijkt niet dat er enige problemen waren om dit document te bekomen.** Deze contacten met de Angolese autoriteiten tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande vervolging door deze zelfde autoriteiten verder grondig aan. Bovendien verwondert het dat uw vriendin u blijft vragen om contact op te nemen met het consulaat (notities CGVS 2, p. 7), indien u haar reeds kort na uw aankomst in België vertelde over uw problemen in Angola (notities CGVS 3, p. 5).

**Aangaande de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst, worden volgende opmerkingen gemaakt.**

**U verklaart voor het CGVS dat u in 2010 werd tegengehouden toen u van Punta Negra (Congo Brazzaville) terugkeerde naar Cabinda (notities CGVS 1, p. 17-18) nadat er een aanslag gepleegd werd op het Togolese nationale voetbalteam.**

Hoewel u verklaart dat ze dachten dat u te maken had met de aanslag, blijkt eveneens dat ze **iedereen die daar (aan de checkpoint) passeerde gecontroleerd hebben om na te gaan of iemand o.m.**

**wapens in zijn auto vervoerde.** Aangaande deze controle, verklaart u verder dat u – naast het feit dat op uw identiteitskaart stond dat u van Cabinda bent en dat u daar toevallig passeerde – sowieso al gecontroleerd bent omdat u het FLEC steunt. **Gevraagd hoe ze toen wisten dat u het FLEC steunt, verklaart u altijd deel te nemen aan betogingen.** Uit uw latere verklaringen blijkt echter dat u **slechts één maal deelnam aan een betoging, nl. een betoging die door M. georganiseerd werd op 14 maart 2015** (notities CGVS 2, p. 13 + notities CGVS 3, p. 12) en dat u **niet deelnam aan betogingen die door het FLEC georganiseerd werden** omdat u op die momenten in het buitenland was. Er kan dan ook niet ingezien worden hoe de autoriteiten in 2010 reeds wisten dat u het FLEC steunde indien dit enkel geweten zou zijn omdat u deelnam aan betogingen. Uit uw verklaringen tijdens het derde onderhoud voor het CGVS blijkt verder dat uw documenten gecontroleerd werden en dat ze u en de andere personen die tegengehouden werden laat die avond lieten gaan omdat er niets gevonden werd in de wagens (notities CGVS 3, p. 7-8). **Het controleren van personen nadat een aanslag gepleegd werd vormt op zich geen vervolging en kadert in de maatregelen die een overheid kan nemen in het kader van de veiligheidssituatie, te meer daar u nog diezelfde dag uw reis kon verder zetten.**

**Verder is het niet aannemelijk dat u met niemand van het FLEC gesproken heeft over deze gebeurtenis, hoewel u op dat moment beweerdelijk reeds contact had met Mav., uw contactpersoon binnen het FLEC** (notities CGVS 1, p. 20-21 + notities CGVS 2, p. 8), te meer daar u **toch vernomen had dat het FLEC verantwoordelijk was voor deze aanslag** (notities CGVS 3, p. 8) en u er niet akkoord mee gaat dat het FLEC mensen doodt (notities CGVS 1, p. 19).

Aangaande deze controle wordt opgemerkt dat u meermaals gevraagd dient te worden wat uw allereerste probleem met de autoriteiten was voor u hier enige verklaringen over aflegt (notities CGVS 3, p. 6-7). Verder blijkt nergens uit uw verklaringen voor de DVZ dat u n.a.v. een aanslag die door het FLEC gepleegd werd, tegengehouden werd door de Angolese autoriteiten (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel er specifiek gevraagd werd naar problemen met de autoriteiten die niet de aanleiding waren voor uw vertrek uit uw land van herkomst. Bovendien verbindt u uw beweerdelijke problemen na 2010 niet met deze controle.

**U verklaart eveneens dat de autoriteiten een huiszoeking deden zo'n 5 maanden nadat uw vader overleden was in februari 2011** (notities CGVS 1, p. 21). Later verklaart u echter dat in 2013 de enige keer was dat militairen bij u thuis geweest zijn (notities CGVS 2, p. 10-11). **In het kader van uw derde onderhoud voor het CGVS kan u deze huiszoeking echter niet in de tijd plaatsen** (notities CGVS 3, p. 8-9), hoewel u de kans geboden werd dit te doen aan de hand van een gebeurtenis in uw eigen leven of binnen uw familie. Geconfronteerd met uw verklaringen dat u deze gebeurtenis de ene keer in het midden van het jaar 2011 en de andere keer in 2013 plaatst, verklaart u er geen idee meer van te hebben. Tijdens het tweede onderhoud verklaart u bovendien **niet te weten wat de militairen bij u thuis kwamen doen en dat u niet weet waar ze naar op zoek waren** (notities CGVS 2, p. 11), terwijl u tijdens het derde onderhoud verklaart dat ze **op zoek waren naar bewijzen dat u van het FLEC was** (notities CGVS 3, p. 21). Verder wijzigt u uw verklaringen over documenten of bezittingen die u bewaarde in uw winkel en die u in verband brengt met deze huiszoeking. **Aanvankelijk legt u het verband tussen deze huiszoeking en dingen die u van uw vader bewaarde na diens overlijden** (notities CGVS 1, p. 21). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u bepaalde papieren op kantoor te hebben bewaard en dat u na dat incident (de huiszoeking) besloot om **bepaalde documenten aan Mav. terug te geven** (notities CGVS 2, p. 11), maar legt u niet langer het verband met documenten of andere voorwerpen van uw vader. Tijdens het laatste onderhoud voor het CGVS verklaart u dan weer **geen dingen van het FLEC gehad te hebben, niet in uw huis en ook niet in uw winkel** (notities CGVS 3, p. 11). Opgemerkt dat u tijdens uw eerdere onderhouds verklaarde dingen van uw vader bewaard te hebben en dat u die in verband bracht met de huiszoeking, verklaart u **na het overlijden van uw vader niets gekregen te hebben en alles bij uw jongere broer gelaten te hebben, zoals huizen en gronden, maar ontkent u documenten of voorwerpen van uw vader in uw bezit gehad te hebben.** U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande deze huiszoeking. U maakt deze huiszoeking niet aannemelijk.

**U verklaart dat u op 14 maart 2015 deelnam aan een betoging, tijdens welke u meegenomen werd door de politie om gemarteld te worden** (notities CGVS 1, p. 17). Tijdens het laatste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat dit de enige manifestatie was waar u aan heeft deelgenomen (notities CGVS 3, p. 12-14). U verklaart verder dat deze door M. werd georganiseerd. Gevraagd hoe die manifestatie gebeurde, verklaart u **“Op het afgesproken uur – tussen 11 en 12 uur - zijn personen in de ganse stad beginnen te marcheren.”** Gevraagd naar M., verklaart u dat het een verzetsbeweging is die in de stad manifesteert, terwijl het FLEC op het veld zit.

Gevraagd of zowel het FLEC als **M. onafhankelijkheid willen** bekomen, bevestigt u dat ze dezelfde strijd voeren. Gevraagd of u kort voor of kort na die manifestatie met iemand gesproken heeft over M., verklaart u met Arao Tempo, advocaat van die organisatie, gesproken te hebben. Ook tijdens uw tweede onderhoud verklaart u met deze persoon gesproken te hebben over de geplande manifestatie (notities CGVS 2, p. 14). Uit uw verklaringen blijkt verder dat **Arao Tempo tijdens de manifestatie gevangen genomen** werd en dat u na afloop van deze manifestatie geen contact meer had met hem (notities CGVS 3, p. 12-14). **Gevraagd of M. anno 2021 nog bestaat, verklaart u dat ze nog bestaan.** **Gevraagd of de naam José Marcos Mavungo u iets zegt, ontkent u aanvankelijk die naam te kennen, om even later te verklaren dat u de naam wel kent, dat die persoon ook gevangen genomen werd, maar dat u zich niet herinnert of hij van M. of van MIC (Beweging voor de Onafhankelijkheid van Cabinda) was.** U weet verder niet of hij naar aanleiding van de manifestatie in maart 2015 gearresteerd werd. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat zowel **José Marcos Mavungo als Arao Bula Tempo gearresteerd werden voor de bewuste manifestatie van 14 maart 2015 kon aanvatten en dat deze manifestatie niet doorging nadat beiden gearresteerd werden (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).** Het is dan ook allerm minst aannemelijk dat u op 14 maart 2015 gearresteerd werd in de omstandigheden zoals u deze beschrijft.

Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat **M. reeds in 2006 buiten de wet gesteld** werd door de Angolese overheid (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) en dat het een organisatie was die **opkwam voor de verdediging van de mensenrechten in de regio Cabinda.** Uw verklaringen aangaande M. komen niet overeen met de beschikbare informatie. Er kan echter verwacht worden dat u dergelijke informatie over M. weet, te meer daar u beweerdelijk contacten had met Arao Tempo en u beweerdelijk lid was van M. (notities CGVS 1, p. 16).

**Geconfronteerd met de beschikbare informatie, verklaart u dat u niet heeft deelgenomen aan alle manifestaties, maar alleen aan deze van maart 2015 die door M. georganiseerd werd (notities CGVS 3, p. 22).** Hoewel u verklaart dat de manifestatie niet volledig is kunnen doorgaan omdat mensen opgepakt werden, gaat u voorbij aan de informatie waaruit blijkt dat de bewuste manifestatie niet is kunnen doorgaan omdat de organisatoren reeds voor de aanvang van deze manifestatie door de autoriteiten opgepakt werden.

Aangaande de gebeurtenissen die u in verband brengt met deze manifestatie wordt nog opgemerkt dat u tijdens het tweede onderhoud verklaart dat u een paar dagen na uw vrijlating **naar de immigratiedienst geweest bent en dat ze daar uw paspoort hebben afgepakt** (notities CGVS 2, p. 15) en dat u na een periode van 2 maanden uw paspoort kon terugkrijgen via een **advocaat.** Tijdens uw laatste onderhoud verklaart u echter dat ze (de autoriteiten) **bij u thuis kwamen om uw paspoort af te nemen** (notities CGVS 3, p. 15-16) en dat u na een periode van zo'n 2 maanden uw paspoort terugkreeg **zonder de hulp van een advocaat.** U legt tegenstrijdige verklaringen af over wat er met uw paspoort gebeurde na uw vrijlating, wat de doorleefdheid van uw verklaringen verder aantast. **U verklaart verder dat enkele agenten u op 21 oktober 2017 wilden arresteren, maar dat u kon ontkomen in de verwarring nadat de agenten iemand neergeschoten hadden (notities CGVS 1, p. 15-17).**

Tijdens het derde onderhoud verklaart u dat er personen 's nachts voor uw winkel aan het **manifesteren** waren nadat zij door de leider van Casa-Ce (een oppositiepartij) waren opgehitst en dat uw winkel open was (notities CGVS 3, p. 17-18). U verklaart verder naar **uw winkel** gegaan te zijn om te vragen aan de bediende of alles in orde was, waarop u door twee mensen aangesproken wordt die u wilden meenemen. U verklaart dat ze u wilden meenemen omdat de zaak aan u toebehoorde en dat u volgens hen de bevolking aan het beïnvloeden was. Tijdens het eerste onderhoud verklaarde u echter dat u **naar een voetbalwedstrijd wilde gaan kijken in een etablissement, maar verklaart u niet dat u naar uw eigen zaak ging (notities CGVS 1, p. 16), hoewel het bewuste etablissement langs uw eigen zaak gelegen is.** U legt tijdens het eerste onderhoud evenmin enige verklaringen af waaruit blijkt dat op dat moment mensen aan het manifesteren waren in de straat. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande de poging tot arrestatie op 21 oktober 2017.

**Het is daarenboven niet aannemelijk dat u de naam van de familie van T. C., de persoon die doodgeschoten werd, niet kent** (notities CGVS 3, p. 18-20), hoewel deze familie u verantwoordelijk houdt voor diens dood en uw familie vertrokken is uit Cabinda omwille van de problemen die deze familie veroorzaakte.

Bovendien heeft u het **laatste jaar niets meer vernomen over deze familie**, gewoon omdat ze aan het wachten zijn tot ze u terugzien. Opgemerkt dat u voor de DVZ geen verklaringen aflegde aangaande deze familie (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel gevraagd werd of u ook problemen had met andere burgers, verklaart u slechts dat u dit niet gevraagd werd. Het is echter niet aannemelijk dat u een dergelijk belangrijk element in uw asielrelaas niet (spontaan) zou vermelden bij de DVZ, te meer daar uw volledige familie Cabinda zou hebben verlaten omwille van de familie van T. C..

Aangaande de huidige verblijfplaatsen van uw familieleden, verklaart u voor het CGVS dat uw broer **Ma. in december 2017 Cabinda verlaten heeft en naar Soyo, provincie Zaire, ging** (notities CGVS 3, p. 3-4). Gevraagd of hij sindsdien in andere provincies van Angola geweest is, antwoordt u ontkennend. U verklaart verder dat ook uw **moeder sinds december 2017 in Soyo** is, dat u dat reeds wist voor u Angola verliet en dat uw moeder sinds december 2017 Angola niet verlaten heeft. Voor de DVZ verklaarde u echter dat uw **moeder zich in Boma (Democratische Republiek Congo)** bevond (Verklaring DVZ, vraag 13) en dat **Ma. zich in Luanda** bevond (Verklaring DVZ, vraag 17). U legt tegenstrijdige verklaringen af aangaande de verblijfplaatsen van uw familieleden, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de redenen dat u Angola verlaten heeft, nog verder worden aangetast.

Het verwondert daarenboven dat uw zoon A., die volgens uw verklaringen bij u in Cabinda woonde en zich in Luanda vestigde na uw vertrek (notities CGVS 1, p. 14), zich in 2020 opnieuw in Cabinda zou vestigen (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) indien uw familie Cabinda verlaten heeft omwille van de familie van T. C.. Geconfronteerd met de informatie die uw zoon deelde via zijn facebookprofiel, gaat u voorbij aan de beschikbare informatie en verklaart u dat niemand in Cabinda gebleven is en dat uw zoon met zijn moeder is meegegaan naar Luanda (notities CGVS 3, p. 24).

**Bovendien is het wel uiterst opvallend dat u beweerdelijk op 21 oktober 2017 wordt aangesproken door de autoriteiten en dat ze u willen arresteren, nadat u reeds een visum voor de Schengenzone had bekommen (notities CGVS 1, p. 8).**

**Bovendien kunnen aangaande uw lidmaatschap bij en steun aan het FLEC en andere afscheidingsbewegingen volgende opmerkingen gemaakt worden.**

Gevraagd naar wat u zoal deed in Cabinda, verklaart u te werken, en daarbuiten naar de kerk te gaan en televisie te kijken (notities CGVS 1, p. 6-7 + notities CGVS 2, p. 5 + notities CGVS 3, p. 5). Later verklaart u echter **altijd deelgenomen te hebben aan betogingen en sinds 2009 het FLEC in alles gesteund te hebben** (notities CGVS 1, p. 18 + notities CGVS 2, p. 8) en vaak contact te hebben met de heer Mav., uw contactpersoon binnen het FLEC (notities CGVS 1, p. 20). **Dat u, op het moment dat op een open manier gevraagd wordt naar uw tijdsbesteding, helemaal niet denkt aan uw beweerde politieke activiteiten, is opmerkelijk te noemen.**

**Ook is het merkwaardig dat uw engagement voor het FLEC, of andere afscheidingsbewegingen, blijkbaar ophoudt.** U verklaart immers in België enkel opleidingen gevolgd te hebben en aan sport te doen (notities CGVS 3, p. 5-6). Gevraagd naar uw contacten met andere personen in Angola dan uw familie (notities CGVS 1, p. 14 + notities CGVS 2, p. 4-5 + notities CGVS 3, p. 4-5), verklaart u kort contact te hebben met een vriend André, maar heeft u dat contact verbroken toen hij u moeilijke vragen begon te stellen. U verklaart dat uw contactpersoon bij het FLEC de heer Mav. was (notities CGVS 1, p. 20-21) en dat u geen direct contact had met andere personen binnen het FLEC (notities CGVS 2, p. 11-12). **Uw laatste contact met de heer Mav. was daarenboven reeds voor uw vertrek uit Angola, nl. in april 2017** (zie opmerkingen n.a.v. de notities van het eerste onderhoud), dan wel maart 2017 (notities CGVS 3, p. 16). U verklaart verder uitdrukkelijk dat u met de heer Mav. **niet meer gesproken heeft sinds u in België bent** (notities CGVS 2, p. 9). Gevraagd of u sinds uw aankomst in België geprobeerd heeft om contact te leggen, verklaart u dat niet gedaan te hebben omdat u de chip (van uw telefoon) kwijt was (notities CGVS 3, p. 17). Daarenboven blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ dat u, meer dan een jaar na uw aankomst in België, **wel nog contact had met andere leden van het FLEC** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.3). U maakt uw banden met het FLEC niet aannemelijk.

Hoewel u sinds 2009 het FLEC ondersteunt (notities CGVS 1, p. 18) en uw vader vroeger militair van FLEC was, kent u de rang van uw vader niet omdat u daar nooit over gesproken heeft. Gevraagd waarom u dat nooit gevraagd heeft aan uw vader, verklaart u niet te weten of hij kolonel of generaal of zo was, zonder dat u enige uitleg verschaft waarom u uw vader daar nooit naar gevraagd heeft. Tijdens het laatste onderhoud voor het CGVS herhaalt u nooit met uw vader gepraat te hebben daarover

(notities CGVS 3, p. 21). Gevraagd naar de reden daartoe, verklaart u enkel te weten dat u er met hem nooit over sprak. Gevraagd of u uw vader vertelde dat u sympathisant of lid van het FLEC was, verklaart u dat uw vader daar niet mee bezig was, maar dat hij wel altijd zei dat jullie zich ook met die zaken moesten bezighouden. Gevraagd naar de reden dat u uw vader hier niet over sprak, verklaart u niet bij uw vader gewoond te hebben. Opgemerkt dat u uw vader wel eens ziet als jullie in dezelfde stad wonen, verklaart u dat uw vader wist dat iedere zoon van Cabinda FLEC is en dat hij wist dat u automatisch hetzelfde ging doen. **Het verwondert uitermate dat u met uw vader niet gesproken heeft over wat hij zoal deed voor het FLEC of dat u uw vader niet inlichtte over uw eigen banden met het FLEC.**

**Het is daarenboven niet aannemelijk dat u met Mav., uw contactpersoon binnen het FLEC, niet gesproken heeft over uw vader, enkel omdat hij het verhaal van uw vader al kende, te meer daar de overheid wel wist dat uw vader vroeger bij het FLEC was en om deze reden bewijzen zocht dat uzelf ook bij het FLEC betrokken was (notities CGVS 3, p. 20-22).**

**Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk gevisieerd te worden door de Angolese autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij het FLEC, dan wel andere Cabindese afscheidingsbewegingen.**

**U legt trouwens nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.**

Voor de DVZ verklaart u vanaf **1997** in de wijk A Luta Continua, Cabinda gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10), terwijl u voor het CGVS verklaart vanaf **1991** in de wijk A Luta Continua gewoond te hebben (notities CGVS 1, p. 4).

Voor de DVZ verklaart u dat uw moeder **A.E.E.** heet (Verklaring DVZ, vraag 13). Voor het CGVS verklaart u echter dat uw moeder **Eu.B.** heet (notities CGVS 1, p. 12), maar weet u niet hoe de DVZ aan de andere namen kwam.

Voor de DVZ verklaart u dat **de smokkelaar uw origineel paspoort heeft afgenomen** (Verklaring DVZ, vraag 28). Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt echter dat u **wel nog beschikt over uw paspoort**, maar heeft u het niet meegebracht naar het onderhoud omdat niemand u dat gezegd heeft (notities CGVS 1, p. 11). Tijdens het tweede onderhoud blijkt eveneens dat u **uw paspoort heeft moeten voorleggen om het attest van de ambassade te bekomen** (notities CGVS 2, p. 7-8). Op vraag van de interviewer, bezorgt uw advocaat na afloop van dit onderhoud scans van enkele pagina's van uw paspoort. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af aangaande uw paspoort.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: **rijbewijs, lidkaart van uw kerk en een geboorteakte**. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag medische attesten voor waarbij de arts gevolgen van een verstuiking van uw knie en/of ligamenten vaststelt. Het behoort echter niet tot de bevoegdheid van de arts om de omstandigheden waarin deze medische problemen opgelopen werden, vast te stellen. **Het medisch attest vermeldt dus dat u problemen heeft aan uw been, maar biedt geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze heeft opgelopen.**

De documenten aangaande uw **handelszaak** werden eerder reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 18 november 2020, 6 januari 2021 en 18 maart 2021. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "Artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, hierna de « Vreemdelingenwet »", "Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950 (hierna "EVRM")", "Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (2000/C 364/01). die op grond van artikel 67. lid 2. van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie in dit geval van toepassing is hierna "het Handvest")".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

### **"1.1. Ten aanzien van het vluchtelingenstatuut**

*Met oog op het Verdrag van Geneve, heeft verzoeker ernstige bedreigingen ondergaan in zijn land van herkomst. De bedreigingen hebben plaats gevonden in een huidig context van langdurig gewapend conflict tussen.*

*Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar zijn land van herkomst vanwege zijn vanwege zijn politieke betrokkenheid: sinds 2009 is hij een lid van de FLEC (NPO 1, p.8). Zijn functie bestaat voornamelijk daaraan dat hij een financiële hulp aan de FLEC geeft (NOP 2, p. 19) en mensen die in zijn winkel komen sensibiliseert (NPO 1, p. 12). Hij had verschillende voorval in dit verband maar is dan in 2017 gedwongen zijn land te verlaten vanwege een incident op 20 oktober 2017 (NPO 2. p. 16) : Hij werd door twee mensen buiten gebracht. Een van zijn bekende za dat. en heeft probeert hem te helpen; hij werd dan geschoten door de mensen die verzoeker heeft buiten gebracht. In de menigte, heeft dan verzoeker kunnen snel vandoor te gaan.*

*Wat betreft de vervolgingen waarvan de verzoeker slachtoffer is geworden:*

*Verzoeker is oprecht bezorgd over haar leven, haar fysieke integriteit, haar geestelijke gezondheid en haar levensonderhoud als gevolg van vervolgingen in het verleden, alsmede bedreigingen in verband met de bepaling van artikel 48/3, lid 2, onder a), b), c) en d), van de Vreemdelingenwet: [...]*

*Meneer S.B. is het slachtoffer geworden van zeer ernstige vervolgingen door de autoriteiten van haar land. met name door de politie van de Angolese regering: arrestaties, huiszoeking, poging tot moord.*

*Wat betreft de ernst van de daden van vervolging: [...]*

*Deze vervolgingen zijn uiterst ernstig van aard en vormen een ernstige schending van de mensenrechten als bedoeld in artikel 48/3, lid 2, eerste en tweede lid, onder a) en b) van de vreemdelingenwet: [...]*

*De verzoeker vreest voor zijn leven en haar lichamelijke en geestelijke integriteit als gevolg van de ernstige schendingen van haar grondrechten waaraan zij is blootgesteld en die zij opnieuw zou worden onderworpen als zij naar Angola zou terugkeren.*

*Wat betreft de gronden voor de daden van vervolging:*

*De redenen voor deze vervolgingen komen overeen met de gronden vermeld in artikel 1, A, §2 van het Vluchtelingenverdrag en zijn in de Belgische wetgeving opgenomen in artikel 48/3, §4 van de Vreemdelingenwet.*

*De verzoeker is de partner van een persoon die aangifte heeft gedaan van verkiezingsfraude. Zij wordt daarom ook beschouwd als een **politieke tegenstander** en dus als een bedreiging voor de regerende partij. Artikel 48/3, lid 4, onder e), van de Vreemdelingenwet is bijgevolg ook van toepassing: [...]*

*Het **oorzakelijk verband** tussen de vervolgingen en de in artikel 48/3, lid 3, van de Vreemdelingenwet genoemde gronden wordt geverifieerd.*

*In dit verband wijst Freedom House op het feit dat : [...]*

*Bertelsmann Stiftung toont aan dat ondanks de wettelijke bescherming gaan willekeurige arrestaties, foltering en buiten wettelijke executies door de staatsveiligheidsdiensten dus gewoon door. Dit is met name het geval in Cabinda, waar activisten uit de civiele samenleving en vermoedelijke aanhangers van het FLEC : [...]*

### **1.2. Ten aanzien van de subsidiaire bescherming**

#### **1.2.1. Veiligheid situatie in Angola in het algemeen**

Subsidiair vordert verzoeker ook de subsidiaire bescherming en verzoekt zij om toekenning daarvan door de Raad. Vanuit het oogpunt van de Kwalificatierichtlijn en de omzetting ervan in Belgisch recht in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet vreest verzoeker immers terecht dat zij in haar land van herkomst **ernstige schade** zal lijden in de vorm van **onmenselijke en vernederende behandeling**, overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b).

Inderdaad, de verzoeker vindt het onmogelijk om in Angola een **menswaardig leven** te leiden, een belangrijk moreel begrip dat in de preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 wordt gedefinieerd als de grondslag van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld. Deze menselijke waardigheid geeft ook aanleiding tot het geheel van internationale en gewestelijke wetgeving voor de bescherming van de mensenrechten, die bindend en rechtstreeks toepasselijk is volgens de Belgische wetgeving.

Ondanks het feit dat Angola rechtstreeks gebonden is aan gelijkaardig verplichtingen als België (het Afrikaans Handvest van de rechten van de mens en de rechten van volkeren en het Internationaal verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten), wij constateren dat de situatie in dat land op het gebied van de eerbiediging en bescherming van de fundamentele vrijheden nog steeds aanleiding geeft tot ernstige bezorgdheid.

[citering algemene landeninformatie]

Het feit dat de Angolese autoriteiten de mensenrechten en de fundamentele vrijheden niet hebben geëerbiedigd, zoals zowel door de NGO's als door de internationale pers is bevestigd, maakt verzoekers' verklaringen op zich geloofwaardig. De ernstige schendingen die hij vreest in geval van terugkeer zouden zijn bestaan opnieuw onwaardig maken en België, als rechtsstaat, kan niet medeplichtig zijn aan een dergelijke illegale situatie. België kan het zich niet veroorloven om de verzoeker terug te sturen naar Angola vanwege zijn verplichting om de fundamentele vrijheden te beschermen.

Er is dan ook geen reden om te twijfelen aan de realiteit en de legitimiteit van de vrees en het gebrek aan vertrouwen van de verzoeker in de Angolese autoriteiten.

Verzoekers' levensomstandigheden in Angola voor haar vertrek waren zodanig geworden dat zij als wrede, onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM konden worden beschouwd: [...]

Het absolute karakter van deze bepaling en de onmogelijkheid om ervan af te wijken zou België schuldig maken aan de schending ervan, door het ricochet-effect dat is ontwikkeld in de Soeringsjurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens<sup>4</sup>, in geval van terugkeer van de verzoeker naar haar land van herkomst.

**Artikel 4 van het EU-Handvest** is gelijkwaardig aan **artikel 3 EVRM**. Zij is alleen van toepassing wanneer België het recht van de Unie ten uitvoer legt, wat hier het geval is, overeenkomstig artikel 67, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. België is dus niet alleen en in de eerste plaats gebonden door het nationale recht (subsidiariteitsbeginsel), maar ook door het recht van de Raad van Europa en het recht van de Europese Unie.

Indien er na onze motivering enige twijfel bestaat over het risico van vervolging in geval van terugkeer of over enig ander aspect van het relaas van de verzoeker, dient eraan te worden herinnerd dat het voordeel van de twijfel in haar voordeel moet werken. Uw Raad moet dan bepalen of het voordeel van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet worden toegekend aan de verzoeker, waarop zij zich vooraf beroept.

[theoretische toelichting aangaande artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet]

Aan de wettelijke voorwaarden met betrekking tot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming is voldaan. Het risico van vervolging en ernstige schade hangt over de verzoeker heen zonder dat zij zich kan beroepen op de bescherming van de autoriteiten, en het is waarschijnlijk dat deze vervolging zich zal herhalen zodra zij weer voet op Angolese bodem zet.

Ook moet worden overwogen of de verzoeker aanspraak kan maken op een **eerlijk proces**, als er gewoon een proces kan plaatsvinden.

Het middel is gegrond."

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van "Artikelen 1. 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; artikel 17 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

## **"2.1. Migratiereis**

- Eerste grief : het feit dat verzoeker in 2014 reeds in Europa reisde tast volgens het CG VS de ernst van zijn vrees voor vervolging (bestreden beslissing, p.2).

Deze beoordeling neemt niet in rekening de verklaringen van verzoeker. Meneer S. is inderdaad sinds 2009 een lid van de FLEC (NPO 1, p.8) en word op een bepaalde momenten in aanraking met de overheid in dit verband. Maar volgens hem is dat gewoon als een lid van de FLEC. **Het incident dat duwt hem zijn land te vertrekken was het incident in 2017.** Hij heeft zijn leven in Angola waardeert en had een bedrijf (NPO 2, p.5). In dit verband is hij in 2014 naar Europa gekomen en teruggekomen naar Angola omdat de situatie voor hem "relatief" veilig was (NEP 3, p.7) en hij daar zijn leven had.

De politieke en veiligheidssituatie voor de FLEC in 2017 is nijpender geworden, waardoor verzoeker door twee leden van de geheim politie zou gearresteerd worden wat hem gedwongen heeft zijn land te ontvluchten: [...]

Verzoeker heft dit precies aangetoond: "Ik heb mijn visum aangevraagd in 2017 omdat ik ging reizen naar Europa, door mijn werk. Door omstandigheden. Ik had een visum voor 6 maanden. Ik ging reizen in januari. Toen de problemen gebeurd zijn, had ik al een visum. Ik moest geen andere visum meer aanvragen." (NPO 3, p.8).

De grief van het CGVS moet verworpen worden omdat het subjectief is.

- Tweede grief : het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijf in Europa heeft ingediend.

In dit verband stelt verzoeker dat het zeer moeilijk voor hem was om de exacte datum te geven. Hij heeft verklaard tijdens het tweede persoonlijke onderhoud dat: [...]

In dit verband stelt UNHCR dat de herinnering van een persoon aan data, frequentie en duur is bijna altijd gebaseerd op gevolgtrekkingen, ramingen en giswerk, en is zelden nauwkeurig: [...]

Bovendien hebben de exacte datum en perioden gedurende welke verzoeker in Europa was, geen invloed op zijn asielverhaal. De beoordeling van het CGVS is te streng en moet verworpen worden.

## **2.2. De problemen van verzoeker vanwege zijn deelname aan de FLEC sinds 2009**

**Inleidende opmerking:** de functie van verzoeker voor de FLEC

Verzoeker heeft precies aangetoond dat hij een lid van de FLEC is sinds 2009 (NPO 1, p.8).

Zijn functie bestaat **voornamelijk daaraan dat hij een financiële hulp aan de FLEC geeft** (NOP 2, p. 19) en mensen die in zijn winkel komen sensibiliseert (NPO 1, p. 12).

**Hij beschouwt zichzelf niet als een fervent activist, maar is een bewonderaar van de waarden van vrijheid:** [...]

**De functie - economisch en ideologisch - van verzoeker was dus dichtbij gebonden met zijn activiteit als handelaar.** Zijn activiteit deed erg goed in een economisch lastig systeem. Inderdaad, stelt USDOS dat "Angola's business environment remains one of the most difficult in the world." De economische steun van een iemand als verzoekster was dus een belangrijke steun voor de FLEC.

**De verklaringen van verzoeker moeten worden gelezen in het licht van zijn rol in de beweging.**

**Eerste grief van het CGVS:** het contact met de Angolese autoriteiten (bestreden beslissing, p.2-3).

De verzoeker stelt dat hij inderdaad contact had met de Angolese autoriteiten. Verzoeker stelt dat hij zich bewust was van de risico's, maar die waren beperkt. Voor het 20 november 2017 stond hij niet in het middelpunt van de belangstelling van de autoriteiten, hoewel hij wel enkele problemen had ondervonden. In de tweede plaats was verzoeker, wat de ambassade in België betreft, van mening dat het risico minder groot was. aangezien hij zich in België bevond en geen contact heeft sinds zijn vertrek van Angola met het FLEC.

Tweede grief: Het CGVS stelt dat betreffend de vervolgingsfeiten in Angola verschillende opmerking kunnen worden gemaakt (bestreden beslissing, p.3) :

A. De arrestatie van verzoeker in 2010

**Verzoeker werd in 2010 tegengehouden toen hij terugkeerde naar Cabinda nadat er een aanslag gepleegd werd op de Togolese nationale voetbalteam op 08.01.2010.**

Het CGVS stelt dat het controleren van personen nadat een aanslag gepleegd werd vormt op zich geen vervolging en kadert in de maatregelen die een overheid kan nemen in het kader van de veiligheidssituatie (bestreden beslissing, p.3).

Deze beoordeling is subjectief. In dit verband heeft Amnesty internationaal vertelt over een repressie die de overheid tegen de mensen in Cabinda uitoefende : [...]

De beoordeling van het CG VS is te streng en neemt geen rekening van de situatie waarin de mensen in Cabinda waren. Zij **bevinden zich tussen twee kampen en alleen al het feit dat men geacht wordt tot de FLEC te behoren, kan de deur openen naar willekeurige detentie.**

De subjectieve vrees van de verzoeker wordt gestaafd door objectieve informatie.

De geloofwaardigheid van deze arrestatie is niet in vraag gesteld door het CGVS. Dit verwijst aan de situatie waarin verzoeker leefde in Cabinda. Hij vreest, vanwege zijn functie in FLEC en vanwege het feit dat zijn vader een militair was voor FLEC, slachtoffer te worden van de repressie van de overheid.

#### B. De huiszoeking in 2011

Het CGVS stelt dat verzoeker de huiszoeking niet aannemelijk maakt.

Betreft het datum van de huiszoeking.

De verzoeker stelt dat de huiszoeking in 2013 was, en dat hij tijdens het eerste persoonlijke onderhoud hoofdpijn had. niet zeker was, en daarom 2011 heeft verteld. **Gelet op de situatie, heeft de protection officer aangeboden de onderhoudt een andere keer te verzetten:** [...]

Dit moet wel in rekening genomen worden om de verklaringen van de verzoeker te beoordelen.

Bovendien verwijzen we aan de opmerking van UNHCR die reeds hierboven wordt vertonen betreffend de moeilijkheid om precies datum te geven.

Die redenering is te streng.

Betreft de rede van de huiszoeking.

Verzoeker heeft tijdens de tweede onderhoudt vertaalt dat: [...]

Verwerende partij verwijst echter aan de verklaringen van verzoeker tijdens het eerste onderhoudt: [...]

Deze verklaringen hebben dezelfde idee; het CG VS contrasteert deze verklaringen met de verklaringen van verzoeker tijdens het derde onderhoud. Tijdens de derde heeft verzoeker aangetoond dat : [...]

**Dit zijn geen tegenstrijdige verklaringen.** Verzoeker weet niet waarom de militairen in zijn huis zijn gekomen maar vermoed dat het omdat zij hadden verdacht dat hij lid van de FLEC is.

De interpretatie van de verklaringen van verzoeker is door het CGVS op een subjectief manier gedaan.

Betreft de documenten of bezittingen.

Verzoeker heeft tijdens derde onderhoudt inderdaad gezegd dat hij geen "dingen" van FLEC in de winkel had : [...]

Hij had de protection officer echter al eerder verteld dat hij documenten in zijn kantoor had, maar die na 2013 had weggedaan (NPO 1, p.11). Toen de protection officer de vraag stelde, dacht de verzoeker aan voorwerpen of wapens die aan FLEC toebehoorden.

De vraag van de protection officer was te vaag volgens verzochte partij. De ondervragen was niet adequaat.

Bovendien heeft de protection officer de verzoeker niet geconfronteerd met deze mogelijke tegenstrijdigheid. In dit verband heeft de Commissaris generaal zijn onderzoek plicht niet nagekomen.

Inderdaad, staat het artikel 17 §2 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013 dat : [...]

Volgens dit artikel, moet de protection officer de asielzoeker confronteren met eventuele tegenstrijdigheden tussen enerzijds de tijdens het gehoor afgelegde verklaringen.

Er moet gewezen zijn dat de verzoeker niet in de gelegenheid werd gesteld om uit te leggen wat door de ambtenaar van het CGVS als een tegenstrijdigheid, incoherentie of tekortkoming is beschouwd. **Het feit dat deze kennelijke tegenstrijdigheid of omissie wordt gebruikt om een grief te rechtvaardigen, maakt de beslissing dus onregelmatig.**

#### C. De betoging in 2015

De manifestatie van 14 maart 2015 en de repressie die volgde worden uitvoering gemeld.

De Europese Parlement heeft een resolutie genomen in dit verband: [...]

De beoordeling van het CGVS dat het zou "allerm minst aannemelijk zijn dat verzoeker op 14 maart 2015 gearresteerd werd" moet verworpen worden zijn.

Jose Marcos was Hij werd sinds 14 maart 2015 vastgehouden omdat hij had meegewerkt aan het organiseren van een vreedzaam protest : [...]

Verzoeker heeft de arrestatie van Jose Marcos kunnen spontaan verduidelijken.

Er worden andere willekeurige arrestatie gemeld. Het is dus aannemelijk dat verzoeker gearresteerd werd.

#### D. De poging tot arrestatie in 2017

Het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen doorgeeft betreffend het incident op 21 oktober 2017 (bestreden beslissing, p.4).

De grief van het CGVS verwijst aan de context in welke het incident was en niet aan de gebeurtenis in zichzelf. Inderdaad in de redenering van het CGVS gericht op de vraag als het in de winkel van verzoeker was of in een ander etablissement. **Verzoeker stelt dat hij in een etablissement was en was het voetbalspel te kijken.**

Verzoeker heeft moeten de kans hebben om zich op dit punt te uitspreken. Het staat in artikel 17 §2 van de Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2013 dat : [...]

De grief van het CGVS moet dus verworpen worden.

Het CGVS stelt dan de het niet aannemelijk is dat verzoeker de naam van de familie van Tony Chara niet kent (bestreden beslissing, p.4).

Verzoeker stelt dat hij de naam niet kent vanwege de relatie die hij met Tony had. Tony was niet een van zijn werknemer: [...]

Tony was een goede mens, die zeer erkentelijk was om soms verzoeker kunnen helpen met zijn zaak en daarvoor iets verdienen. Maar Meneer S.B. had geen echte relatie met hem en heeft nooit over zijn familie gesproken. Nu is verzoeker alleen met zijn broer in contact. Zijn broer is verhuisd en spreekt altijd over "de familie van Tony". De veeleisendheid van het CGVS dat verzoeker de naam van de familie kent is te streng en moet verworpen worden zijn.

De grief van het CGVS moet verworpen worden.

### 2.3. De verblijfplaatsen van de familie leden

Het CGVS stelt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de verblijfplaatsen van zijn familieleden waardoor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen ontrent de redenen dat hij Angola verlaten heeft nog verder aantast (bestreden beslissing, p.5).

Verzoeker stelt dat het niet gemakkelijk contact te hebben met zijn gezinsleden. Verzoeker is alleen met zijn broer in contact en spreekt alleen punctueel met hem (NPO 1, p.4).

Zijn broer leeft in Soyo, met hun moeder die ziek is (NPO 1, p.4).

In dit verband lijkt het absoluut noodzakelijk om rekening te houden met de voorwaarden waaronder deze hoorzittingen in de DVZ plaatsvinden. [...]

**Het lijkt ons dat zodra de bijstand van een advocaat in asielzaken is voorzien, verklaringen die in de DVZ worden afgelegd, zonder de aanwezigheid van een advocaat, zonder de mogelijkheid van controle en zonder de mogelijkheid van voorafgaand contact, niet op geldige wijze kunnen worden tegengeworpen aan de kandidaat-vluchteling, op straffe van schending van artikel 6 van het EVRM en van het recht op een eerlijk proces.**

Maar ook al zou dit beginsel in deze zaak niet kunnen worden toegepast dan nog zouden de asielinstanties bijzonder flexibel en aanpasbaar moeten zijn met betrekking tot de inhoud van deze vragenlijsten en zouden ze niet systematisch moeten kunnen argumenteren op basis van het ene of het andere verzuim.

### 2.4. De andere punten aangetoond door het CGVS

Het CGVS stelt dat het drie andere opmerkingen kunnen gemaakt worden (bestreden beslissing, p.5):

**EEN - de tijdsbesteding van verzoeker.** Dat verzoeker die gevraagd wordt naar zijn tijdsbesteding helemaal niet denkt aan zijn beweerde politieke activiteiten in opmerkelijk te noemen volgens verwerende partij (bestreden beslissing, p.5).

Verzoekende partij toont de open karakter van de vragen die gesteld worden aan verzoeker aan

- Je rtelde vorige keer dat je een handelszaak in o. nu elektronica had. Wat deed je de laatste 10 jaar voor je vertrek uit Angola nog naast je werk?
- Deed je nog andere dingen die niets met je werk te maken hadden? (NPO 1, p.5)
- Wat deed je nog in Cabinda, naast je zaak?
- Wat deed je als je niet moest werken?
- Ik zie dat je een kaart van een kerk hebt af gegeven. Ging je bv. ook naar de kerk? Wat deed je nog naast je werk?
- Welke andere bezigheden had je dan nog om je tijd te vullen? (NPO 2, p.6-7)
- Wat deed je dan zoal naast je werk?
- Wat deed je buiten je werk, wanneer je niet moest werken, in je vrije tijd?
- Deed je nog iets anders? (NPO 3, p.5)

Verzoeker had het gevoel dat hem werd gevraagd te praten **over zijn concrete economische activiteiten** en niet over zijn politiek engagement.

De beschermingsofficier verwachtte een spontane reactie, hetgeen slechts een criterium is voor de geloofwaardigheid van het verhaal. De beoordeling van het CGVS is te streng.

**TWEE - het contact met het FLEC.** Verzoeker is niet meer in contact met de FLEC, vanwege het feit dat hij in België is, alleen beperkte contacten met zijn broer heeft in Angola, en het gevaar te groot is om contact te hebben met Mav.. Bovendien was zijn functie in de beweging vooral economisch en ideologisch. Nu dat hij niet meer economisch actief is in Angola, heeft hij geen contact meer met de FLEC en Mav..

**DRIE - het feit dat zijn vader niet met hem heeft gesproken over de FLEC.** Verzoeker stelt dat iedereen wiste dat zijn vader militair van FLEC was. Ze hebben nooit samen bepraten het verleden van zijn vader. Verzoeker stelt dat zijn vader dit achter gelaten heeft en daarover niet wilde praten.

Uit respect voor de ouderen, moest hij haar keuze accepteren

Over de andere tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker bij DVZ en het CGVS aangaande zijn gewoon plaats en datum en de naam van zijn moeder verwijzen we aan de opmerkingen die ervoor worden gedaan over de omstandigheden van het onderhoud bij DVZ.

## **2.5. Wat betreft het voordeel van de twijfel**

[theoretische toelichting aangaande het voordeel van de twijfel]".

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. Freedom House: Freedom in the World 2021 - Angola, 3 March 2021 [URL]

4. Bertelsmann Stiftung: BT1 2020 Country Report Angola, 29 April 2020 [URL]

5. HRW, Angola events of 2017, [URL]

6. HRW, Angola : La police a tiré sur des manifestants pacifiques, 12.11.2020, [URL]

7. AI - Amnesty International: Angola 2020, 7 April 2021 [URL]

8. USDOS - US Department of State: 2020 Country Report on Human Rights Practices: Angola, 30 March 2021 [URL]

9. Transparency International, Angola, [URL]

10. Freedom House: Freedom in the World 2017 - Angola, January 2017 [URL]

11. USDOS-US Department of State: Investment Climate Statements for 2019 - Angola, 11 July 2019 [URL]

12. Amnesty International. « L'Angola incarcère des militants des droits humains à la suite de l'attaque contre l'équipe togolaise de football », 19.01.2010, [URL]

13. Amnesty International, Rapport annuel 2017 [URL]".

## Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de aangevoerde middelen samen behandeld.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. Verzoeker legt in het verzoekschrift uit dat de aanleiding van zijn vertrek uit Angola het incident in 2017 was en dat hij in 2014 vanuit Europa terugkeerde naar Angola omdat de situatie voor hem relatief veilig was en hij daar zijn leven had.

Verzoeker gaat echter voorbij aan zijn eigen verklaringen, zoals afgelegd voor de DVZ, waar hij stelde dat hij vanaf 2009 lid was van het FLEC, dat hij altijd vervolgd is geweest, dat de problemen altijd al bestaan hebben en dat deze hebben geleid tot de dood van een aantal collega's (vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Aangezien verzoeker verklaarde dat hij altijd al vervolgd werd, en dus ook reeds voor zijn reis naar Europa in 2014, kan niet worden ingezien dat verzoeker in 2014 terugkeerde naar zijn land van herkomst.

Ook waar verzoeker in het verzoekschrift wijst op algemene landeninformatie (stuk 10, gevoegd bij verzoekschrift) en stelt dat de politieke en veiligheidssituatie voor FLEC in 2017 nijpender geworden is, kan dit geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat hij altijd al vervolgd werd, maar desondanks in 2014 terugkeerde naar Angola.

Verzoekers vrijwillige terugkeer tast dan ook de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van zijn beweerde vrees voor vervolging aan.

6. Verzoeker stelt onder verwijzing naar algemene informatie dat het voor hem zeer moeilijk is om de exacte datum van zijn verblijf in Europa te geven.

Hij slaagt er met deze algemene informatie, die geen betrekking heeft op zijn persoon, niet in zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn verblijf in Europa te verschonen, te meer hij niet enkel incoherent is over de data, maar ook over de landen (Italië) waar hij al dan niet zou verbleven hebben.

Waar verzoeker meent dat zijn verblijf in Europa geen invloed heeft op zijn asielrelaas, gaat hij eraan voorbij dat wel degelijk kan verwacht worden dat hij eenduidige verklaringen aflegt voor de asielinstanties aangaande zijn reisweg en verblijfplaatsen voorafgaand aan zijn komst naar België. Verzoekers strijdige verklaringen dienaangaande betreffen wel degelijk een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker eveneens wijzigende verklaringen heeft afgelegd aangaande de afwezigheid van zijn paspoort. Zo stelde hij voor de DVZ dat de smokkelaar het paspoort had afgenomen (verklaring DVZ, punt 28). Voor het CGVS gaf hij dan weer aan dat hij zijn paspoort niet had meegebracht omdat niemand hem dit had gezegd en dat hij voor zijn interview bij de DVZ zijn tas met zijn paspoort aan iemand had gegeven, maar dat deze persoon weg was toen hij 8 uur later terug buiten kwam (notities van het persoonlijk onderhoud van 13 oktober 2020 (hierna: notities 1), p. 11). Uit verzoekers verklaringen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt dan weer dat hij zijn paspoort thuis heeft liggen (notities van het persoonlijk onderhoud van 5 januari 2021 (hierna: notities 2), p. 7). Verzoeker legde uiteindelijk scans van enkele pagina's van zijn paspoort neer. Uit voorgaande kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker in eerste instantie zijn paspoort heeft trachten verborgen te houden voor de Belgische asiinstanties.

7. Daargelaten de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen blijkt bovendien dat hij op 26 januari 2018 aankwam in Europa, maar slechts op 15 mei 2018 een verzoek om internationale bescherming indiende in België.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende bijna 4 maanden talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

8. Verzoeker geeft in het verzoekschrift aan dat hij zich bewust was van de risico's van zijn contacten met de Angolese autoriteiten maar dat deze beperkt waren. Hij legt uit dat hij voor 20 november 2017 niet in het middelpunt van de belangstelling van de autoriteiten stond en dat hij, wat de ambassade in België betreft, van mening was dat het risico minder groot was aangezien hij zich in België bevond en sinds zijn vertrek van Angola geen contact heeft met het FLEC.

Verzoekers uitleg kan echter niet worden aangenomen als nuttig verweer ten aanzien van de motivering die luidt:

*"U verklaart voor het CGVS dat u het FLEC sinds 2009 steunt (notities CGVS 1, p. 16-21) en dat de autoriteiten dit wisten. U haalt verschillende problemen aan met de Angolese autoriteiten. Zo werd u in 2011 tegengehouden aan een checkpoint nadat het Togolese nationale voetbalteam in Cabinda werd aangevallen, werd u naar aanleiding van een deelname aan een betoging op 14 maart 2015 opgepakt en gemarteld, wilden agenten in burger u op 21 oktober 2017 arresteren en deden de autoriteiten zo'n 5 maanden na het overlijden van uw vader een huiszoeking.*

*Hoewel u voor de DVZ verklaarde dat u altijd vervolgd geweest bent omwille van uw lidmaatschap bij – dan wel steun aan (notities CGVS 1, p. 18) – het FLEC (Vragenlijst CGVS, vraag 3.3), wordt de doorleefdheid van uw verklaringen dienaangaande grondig aangetast door uw contacten met de Angolese autoriteiten. Zo verkreeg u in 2013 zonder enige problemen een paspoort (notities CGVS 1, p. 8-9) en had u op de luchthavens te Cabinda en Luanda in 2017 geen problemen toen u een visum voor de Schengenzone ging aanvragen op de Portugese ambassade te Luanda. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten aangaande uw handelszaak dat u op 2 juni 2017 een aanpassing liet doorvoeren in de handelsregisters te Cabinda en publiceerde de Angolese overheidskrant Diario Da Republica deze aanpassingen op 20 november 2017 (beschikbaar in de groene map). Deze documenten tasten de geloofwaardigheid aangaande uw verklaringen omtrent de gebeurtenissen op 21 oktober 2017 grondig aan, te meer daar u de Angolese autoriteiten u op deze dag, een maand voor de bewuste publicatie in de Diario Da Republica, trachtten te arresteren (notities CGVS 1, p. 16-17), om welke reden u uiteindelijk besloot Angola te verlaten. Daarenboven blijkt uit beschikbare informatie dat u op 25 mei 2020 via de Angolese ambassade te Brussel een attest bekwam (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u dit attest nodig had om een wettelijke samenwoning aan te kunnen gaan met uw huidige partner (notities persoonlijk onderhoud dd. 05/01/2021 (verder notities CGVS 2), p. 5-7). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u geen problemen had om het bewuste attest te bekomen via de consulaire diensten in België. U verklaart eveneens dat u in 2018 een neef vroeg contact op te nemen met de gemeentelijke registers te Cabinda om een document te bekomen waaruit blijkt dat u niet gehuwd bent. Gevraagd wat uw neef vertelde over de aanvraag en het verkrijgen van dat document, blijkt niet dat er enige problemen waren om dit document te bekomen.*

*Deze contacten met de Angolese autoriteiten tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande vervolging door deze zelfde autoriteiten verder grondig aan. Bovendien verwondert het dat uw vriendin u blijft vragen om contact op te nemen met het consulaat (notities CGVS 2, p. 7), indien u haar reeds kort na uw aankomst in België vertelde over uw problemen in Angola (notities CGVS 3, p. 5).”.*

De vaststelling dat verzoeker zich, ondanks de aangevoerde vrees voor vervolging voor de Angolese autoriteiten, tot dezelfde autoriteiten blijft wenden, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn vrees. Dat verzoeker stelt dat hij contact heeft opgenomen met de Angolese ambassade omdat hij zich in België bevindt en het risico kleiner is, kan hieraan uiteraard geen afbreuk doen.

9. Wat betreft het gegeven dat verzoeker in 2010 werd tegengehouden toen hij van Punta Negra terugkeerde naar Cabinda nadat er een aanslag werd gepleegd op het Togolese nationale voetbalteam, dient in navolging van verweerder op basis van verzoekers verklaringen worden vastgesteld dat de autoriteiten op dat moment niet op de hoogte konden zijn van verzoekers steun aan FLEC en dat deze controle kaderde in algemene maatregelen die door de overheid werden getroffen nadat een aanslag had plaatsgevonden (notities 1, p. 17-18; notities 2, p. 13; notities van het persoonlijk onderhoud van 17 maart 2021 (hierna: notities 3), p. 7-8, p. 12).

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemene informatie waaruit blijkt dat bepaalde mensenrechtenverdedigers in de nasleep van deze aanslag op het Togolees voetbalteam werden gearresteerd (stuk 12, gevoegd bij verzoekschrift). Deze informatie heeft echter geen betrekking op zijn persoon en verzoeker toont hiermee niet aan dat hij in 2010 individueel werd geïdendeerd door de autoriteiten in het kader van een politieke controle na een aanslag.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat niet aannemelijk is dat verzoeker met niemand van FLEC gesproken heeft over deze gebeurtenis, dat verzoeker bij de DVZ heeft nagelaten te vermelden dat hij naar aanleiding van een aanslag die door FLEC werd gepleegd, werd tegengehouden door de autoriteiten en dat verzoeker zijn beweerdelijke problemen na 2010 niet verbindt met deze controle.

10. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen inzake de huiszoeking na het overlijden van zijn vader voert verzoeker een schending aan van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Het feit dat verzoeker niet met de tegenstrijdigheden werd geconfronteerd doet geen afbreuk aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk. Artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorziet bovendien slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld.

Daarenboven geniet verzoeker in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten.

Verzoeker tracht de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden (aangaande de datum van de huiszoeking, de reden van de huiszoeking en de documenten en voorwerpen die verzoeker al dan niet in zijn bezit had) te verklaren door een verduidelijking te geven van de feiten die het voorwerp waren van deze tegenstrijdigheden.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij ten tijde van het eerste persoonlijk onderhoud hoofdpijn had en niet zeker was en daarom heeft verklaard dat de huiszoeking in 2011 doorging. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker niet tijdens het eerste, maar het tweede persoonlijk onderhoud gewag maakte van hoofdpijn (notities 2, p. 11, p. 17), wanneer hij verklaarde dat de enige keer dat militairen bij hem thuis kwamen in 2013 was (notities 2, p. 10-11). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud stelde verzoeker dat de huiszoeking vijf maanden na het overlijden van zijn vader in 2011 had plaatsgevonden (notities 1, p. 21) en tijdens het derde persoonlijk onderhoud was hij niet in staat de huiszoeking in de tijd te plaatsen (notities 3, p. 8-9). Verzoeker toont niet aan dat zijn hoofdpijn ten tijde van het tweede persoonlijk onderhoud een invloed heeft gehad op zijn verklaringen. Deze hoofdpijn kan geen verklaring bieden voor de vastgestelde incoherenties te meer gezien verzoekers verklaringen

aangaande het tijdstip van de huiszoeking doorheen de drie opeenvolgende onderhouden bij het CGVS incoherent zijn en hij enkel tijdens het tweede onderhoud melding maakte van hoofdpijn.

Verder verwijst verzoeker in het verzoekschrift louter naar zijn afgelegde verklaringen aangaande de reden van de huiszoeking. Uit de door hem geciteerde verklaringen blijkt dat verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij niet weet waarom de militairen bij hem thuis kwamen (notities 2, p. 11, p. 21), om tijdens het derde onderhoud te stellen dat ze een huiszoeking deden omdat zijn vader lid was van FLEC en ze bewijzen zochten dat ook verzoeker lid was van FLEC (notities 3, p. 21). Verzoeker weerlegt met de verwijzingen naar zijn verklaringen geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Ook aangaande de documenten en voorwerpen die hij al dan niet van zijn vader in zijn bezit had legde verzoeker doorheen de drie opeenvolgende onderhouden incoherente verklaringen af (notities 1, p. 21; notities 2, p. 11; notities 3, p. 11). Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de vraagstelling van de *protection officer* te vaag was, kan dit niet blijken uit nazicht van de notities van de persoonlijk onderhouden die aantonen dat eenvoudige vragen werden gesteld die verzoeker begreep en waar hij op antwoordde. Geenszins kan blijken dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen te wijten zijn aan de vraagstelling van de *protection officer*.

Uit voorgaande blijkt dat verzoekers pogingen tot het *a posteriori* bijsturen van zijn verklaring, verduidelijken van zijn verklaringen en bevestigen van één van de verklaarde versies geen steun vinden in het administratief dossier en dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geen ruimte laten voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* nog tracht aan te brengen.

In het kader van de asielprocedure draagt de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken.

De bestreden motivering wordt niet dienend weerlegd en blijft derhalve staande.

11. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar algemene informatie en lijkt op basis hiervan te concluderen dat de manifestatie op 14 maart 2015 doorging en dat aannemelijk is dat verzoeker tijdens deze betoging gearresteerd werd.

In de in het verzoekschrift geciteerde informatie wordt vermeld dat José Marcos Mavungo werd gearresteerd voor de organisatie van deze manifestatie, maar kan nergens blijken dat deze manifestatie daadwerkelijk doorging. De in het verzoekschrift bijgebrachte informatie is geenszins in staat de informatie toegevoegd aan het administratief dossier te weerleggen. Hieruit blijkt dat José Marcos Mavungo en Arao Bula Tempo werden gearresteerd op 14 maart 2015 voor deze manifestatie kon aanvatten en dat deze vervolgens niet is kunnen doorgaan.

Bijgevolg kan geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers bewering te hebben deelgenomen aan deze betoging op 14 maart 2015, noch dat hij tijdens deze betoging werd gearresteerd en gemarteld door de politie.

Te dezen kan worden opgemerkt dat verzoeker verklaarde dat deze betoging de enige manifestatie was waar hij ooit aan heeft deelgenomen (notities 3, p. 12), wat zijn voorgehouden politiek profiel verder relativeert.

12. Ook over de poging tot arrestatie in 2017 stelde verweerder terecht vast dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde aangaande de omstandigheden waarin deze poging tot arrestatie plaatsvond (notities 1, p. 16; notities 3, p. 17-18). Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat verweerder zich richt op de context en niet op de gebeurtenis zelf. Indien verzoeker daadwerkelijk bijna werd gearresteerd op 21 oktober 2017 dan is redelijk te verwachten dat hij op eenduidige wijze kan uiteenzetten waar en in welke omstandigheden dit gebeurde. Verzoekers incoherente verklaringen ondermijnen wel degelijk de waarachtigheid van de verklaarde gebeurtenis.

13. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij de naam van de familie van Tony Chara niet kent omdat hij geen echter relatie had met Tony Chara en deze nooit over zijn familie heeft gesproken. Indien de familie van Tony Chara verzoeker verantwoordelijk houdt voor zijn dood en verzoekers familie vertrokken is uit Cabinda omwille van de problemen die deze familie veroorzaakte, is redelijk te

verwachten dat verzoeker, ongeacht zijn band met Tony Chara, de naam van deze familie kent. Verzoekers oppervlakkigheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas.

14. Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande de verblijfplaatsen van zijn familieleden, verwijst verzoeker in het verzoekschrift naar de gehooromstandigheden bij de DVZ.

Te dezen moet vooreerst worden opgemerkt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De verzoeker om internationale bescherming dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker om internationale bescherming draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielaanvraag.

Inzake verzoekers algemene opmerkingen over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken dient benadrukt dat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins ontslaat van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verder dient benadrukt dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet. Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft.

Hoe dan ook toont verzoeker niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verder dient er enerzijds op gewezen dat de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal geen rechtsprekende organen zijn, maar deel uitmaken van het bestuur die de algemene beginselen van behoorlijk bestuur in acht moeten nemen, en anderzijds dat het arrest inzake Salduz een strafprocedure betreft. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat het recht op bijstand van een advocaat zoals gesteld in de zaak Salduz *mutatis mutandis* geldt in zijn zaak vermits verzoeker geen "verdachte" is bij het onderzoek naar zijn asielaanvraag en hij ook niet werd "ondervraagd" door de "politie" doch enkel door de asielinstanties werd gehoord teneinde zijn asielaanvraag toe te lichten.

Artikel 6 van het EVRM is volgens vaste rechtspraak, ook van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, daar er geen uitspraak wordt gedaan over burgerlijke rechten, noch over de gegrondheid van een strafvervolging. Artikel 6 van het EVRM is enkel van toepassing in burgerlijke en strafrechtelijke zaken, terwijl het asielrecht een politiek recht is, dat buiten de toepassingsfeer van deze verdragsbepaling valt. De omstandigheid dat het asielrecht thans binnen de werkingssfeer van het gemeenschapsrecht valt en dat het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie van kracht is geworden, maakt van het asielrecht nog geen burgerlijk recht in de zin van artikel 6 van het EVRM. De rechten van verdediging zijn van toepassing op jurisdictionele procedures en, in administratiefrechtelijke zaken, op tuchtprocedures (RvS 13 december 2011, nr. 216.638).

Volledigheidshalve kan erop worden gewezen dat het Grondwettelijk Hof in zijn arrest nr. 81/2008 van 27 mei 2008 hetzelfde standpunt inneemt en dat de vaste rechtspraak van de Raad van State in dezelfde zin is gevestigd.

15. Tot slot merkt verweerder aangaande verzoekers lidmaatschap en steun aan FLEC in de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker niet denkt aan zijn politieke activiteiten wanneer hem op een open manier wordt gevraagd naar zijn vrijetijdsbesteding, dat verzoekers engagement voor FLEC blijkbaar op heden is opgehouden en dat verzoeker nooit met zijn vader heeft gesproken over FLEC. Verzoeker tracht deze vaststellingen van verweerder in het verzoekschrift tegen te spreken en te verduidelijken

maar slaagt er hiermee niet in aan te tonen dat hij wel degelijk betrokken was bij FLEC, dan wel enige andere afscheidingsbeweging.

16. Gelet op voorgaande slaagt verzoeker er niet in zijn betrokkenheid bij FLEC of een andere afscheidingsbeweging aan te tonen, noch dat hij omwille hiervan geïsoleerd wordt door de Angolese autoriteiten.

17. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

18. De door verzoeker bijgebrachte informatie (stukken 3-12, gevoegd bij verzoekschrift) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

19. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

20. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie die verzoeker neerlegt bij het verzoekschrift (stukken 5-9) blijkt daarnaast dat er in Angola geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van de door verzoeker verstrekte informatie kan blijken dat de Angolese autoriteiten buitenproportioneel optreden in het kader van manifestaties en bij het opleggen van maatregelen omwille van COVID-19. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dit is te dezen niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

21. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie wordt geschonden, dient te worden opgemerkt dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 3 van het EVRM.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS